

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **Ing. I. Š.**, bytem X, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 7.3.2011 č.j. MSK 23006/2011, sp. zn. DSH/5798/2011/Már, o dopravním přestupku,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 7.3.2011 č.j. MSK 23006/2011, sp. zn. DSH/5798/2011/Már žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Karviná, odboru dopravy, č.j. MMK/140462/2010 ze dne 20.12.2010, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 1 přestupkového zákona, kterého se měl dopustit tím, že dne 1.9.2010 v 8.25 hodin na ulici Ostravská v Karviné, u benzínové čerpací stanice ve směru na Ostravu při řízení motorového vozidla X držel v ruce telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Svým jednáním měl žalobce porušit ustanovení § 7 odst. 1 písm. c/ zák.č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, čímž se měl dopustit uvedeného přestupku, za který mu byla uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč podle ust. § 22 odst. 4 zákona o přestupcích a

zároveň mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1.000,- Kč.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, kterou doplnil podáním ze dne 23.7.2011 na výzvu krajského soudu. Žalovanému vytýkal, že nebyl zjištěn skutečný stav věci ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Poukázal na nesrovnalosti ve tvrzeních policistů, kdy jedna ze dvou přítomných policistů si ne zcela přesně vybavuje skutečnosti inkriminovaného dne. Žalobce má za to, že mu nebylo dostatečně prokázáno, že se přestupku podle ust. § 22 odst. 1 písm. f/, bod 1 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, v platném znění dopustil tím, že by v ruce držel telefonní přístroj. Namítal, že technicky nebylo možné, aby policisté bez jakýchkoliv pochyb viděli, že v ruce drží telefonní přístroj. Správní orgán neprovedl všechny důkazy, které provést mohl a které rovněž žalobce navrhoval a neprokázal tak skutečný stav věci bez důvodných pochybností. Správní orgán vycházel pouze ze svědectví policisty Ř., jelikož policistka P. nepotvrdila, že žalobce viděla při řízení držet telefonní přístroj v ruce. Žalobce přitom prokázal, že v inkriminovaný den a hodinu pršelo a bylo zataženo, naproti tomu svědek Ř. tvrdil, že do vozu svítilo slunce a telefonní přístroj tak dobře viděl. Svědek si rovněž nepamatoval, v jakém voze daný den žalobce zastavili a tvrdil, že se jedná o služební pomalované vozidlo, ačkoliv se jedná o neoznačenou tmavomodrou X.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 7.3.2011 č.j. MSK 23006/2011, sp. zn. DSH/5798/2011/Már, připojeným správním spisem Magistrátu města Karviné, odboru dopravy sp. zn. 140462/2010 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 s.ř.s.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu Magistrátu města Karviné, odboru dopravy vzal v daném případě krajský soud za prokázáno následující:

- z oznámení přestupku ze dne 1.9.2010, že v uvedený den v 8.25 hodin v K. na ulici O. poblíž benzínové čerpací stanice ve směru jízdy na O. při řízení vozidla držel žalobce za jízdy v levé ruce hovorové zařízení. Oznámení je podepsáno nstržm. B. P. a pprap. Ř., přičemž na jeho druhé straně je uvedeno, že řidič přiznal, že telefonoval a řekl, že hovořil s manželkou a že má pokaženou sadu handsfree. Uvedl dále, že spěchá do školy za dítětem. Po sdělení, že mu bude uložena bloková pokuta, s přestupkem začal nesouhlasit a uvedl, že když mu nepředloží fotografický důkaz, souhlasit nebude. Na témže oznámení přestupku je vyjádření žalobce, že „nesouhlasí s přestupkem, ničeho se protizákonně nedopustil“;

- výše uvedené skutečnosti obsahuje úřední záznam ze dne 8.9.2010, podepsaný pprap. Z. Ř. s tím, že je v něm dodáno, že žalobce řekl, že si bude na policisty stěžovat a vzal si od nich jejich ČOZ;

- z oznámení o zahájení řízení, že Magistrát města Karviné, odbor dopravy, zahájil správní řízení o předmětném přestupku žalobce a nařídil ústní jednání dne 22.11.2010;

- z protokolu o ústním jednání ze dne 22.11.2010, že při něm byl vyslechnut žalobce jakožto obviněný z přestupku a uvedl, že uvedeného dne jel za synem do školy, kdy syn měl slavnostní zahájení školního roku, chodí do 1. třídy. Žalobce jel z K. do T. podle předpisů, jelikož bylo ošklivé počasí, přšelo a někde před odbočkou na D. jej dojela hlídka policie, která jej rozsvícením majáčku zastavila. Policista mu sdělil, že telefonoval za jízdy, na což žalobce řekl, že mu volala žena, když v autě má sadu handsfree a neřikal, že by měl v ruce telefon. Následně k němu přistoupila policistka, která rovněž tvrdila, že telefonoval. Žalobce byl značně nervózní, neboť měl zpoždění a chtěl být včas na slavnostním zahájení u syna. Toto rovněž sdělil policistům, ať jej co nejdříve pustí, aby to stihl. Ti mu na to sdělili, že pokud jim nepotvrdí jejich tvrzení, tak to bude trvat dlouho a slavnostní zahájení proto nestihne. Následně policisté nasedli do auta a sepisovali oznámení přestupku. Toto mu dali k vyjádření, kde napsal, že s přestupkem nesouhlasí, což jim podepsal. Poté z místa odjel. Žalobce dodal, že občas při jízdě vozidlem má levou ruku opřenou o okno a mohlo by to tedy vypadat, že telefonuje, avšak s ohledem na to, že již šest let má sadu handsfree a používá ji, nemusí držet v ruce telefon. Popírá, že by řekl policistům, že tuto sadu má pokaženou, jak je uvedeno v úředním záznamu. S přestupkem nesouhlasí a když chtěl po policistech jejich služební čísla, policistka mu záměrně diktovala špatné osobní číslo, na což ji upozornil;

- z protokolu o výpovědi svědkyně B. L. ze dne 20.12.2010, že si s odstupem času na přestupek nepamatuje. Nepamatuje si také, kde stál policejní vůz v době, kdy měl žalobce telefonovat. V době přestupku a v době zastavení vozidla žalobce na komunikaci nebyl hustý provoz, žalobce zastavili v S. Na otázku, proč jej zastavili až zhruba po třech kilometrech od údajného přestupku, když po tuto dobu po pravé straně byly alespoň čtyři zálivy, kde se dá zastavit, svědkyně odpověděla, že její kolega není závodník a dojíždí vozidla přestupce svým tempem. Nepamatuje si, jaká byla v té době viditelnost či počasí. Žalobce zastavili majákem a svědkyně si také nepamatuje, v jakém vozidle tehdy jeli, vůz neměl na kapotě označení policie, není to povinností. Svědkyně vypověděla, že žalobce byl poučen o možnosti odmítnout výpověď, že tedy s přestupkem nemusí souhlasit a není si vědoma toho, že Ř. prohlásil, že pokud žalobce nepotvrdí přestupek, bude to trvat dlouho a nestihne zahájení prvnáčků. Služební číslo žalobci nadiktovala dobře. neví, co si zapsal;

- z výpovědi svědka Z. Ř. ze dne 20.12.2010, že ve věci přestupku ze dne 1.9.2010 uvedl, že služebním vozidlem stál na ulici O. naproti HZS K. ve výjezdu do parku a směrem na Ostravu kolem nich projelo vozidlo, kdy řidič tohoto vozidla držel hovorové zařízení v levé ruce. Následně služebním vozidlem vyjel za tímto vozidlem a před D. ČSA před hospodou „B.“ vozidlo zastavil a následně řidiči sdělil, že se dopustil přestupku, a to držením hovorového zařízení za jízdy. Na to mu řidič řekl, že mluvil s manželkou. Po výzvě k předložení dokladu žalobce uvedl, zda tento přestupek mají za dokumentovaný a že pokud přestupek zadokumentovaný nemají, tak s ním nesouhlasí a ať jej dále nezdržují, neboť spěchá do školy za synem. Svědek má dojem, že žalobce namísto sdělil, že má pokaženou handsfree sadu. Následně na místě bylo sepsáno oznámení o přestupku. K dotazům žalobce odpověděl, že na komunikaci byl hustý provoz, že jej zastavili, až jej dojeli, a to

z jedoucího vozidla pomocí majáku s nápisem STOP POLICIE. Svědek má za to, že tehdy byl ve služebním pomalovaném vozidle, ale není si tím jistý. Na otázku žalobce, zda jej poučil před obviněním s tím, že nemusí vypovídat, odpověděl svědek, že nikoliv, protože žalobce hned mluvil. Popřel, že by žalobci sdělil, že pokud neodsouhlasí přestupek, že řízení bude trvat dlouho a že nestihne slavnostní zahájení svého syna. Připustil, že mohl říci, že to může trvat déle, jelikož je více spisování než při blokové pokutě. Na otázku, zda žalobci diktovala kolegyně svědka správně či špatně své osobní služební číslo, svědek odpověděl, že její číslo nezná a tedy nemůže tvrdit, zda ho nadiktovala dobře. Pokud došlo k nadiktování jiného čísla, tak se určitě kolegyně spletla;

- z obsahu správního spisu dále vyplývá, že po uvedených ústních jednáních přistoupil správní orgán k vydání prvoinstančního rozhodnutí ze dne 20.12.2010, kterým uznal žalobce vinným z přestupku, za což mu uložil pokutu, jak shora uvedeno. Spis dále obsahuje výpis ze stavebního deníku a přípis Českého hydrometeorologického ústavu, pobočka O. ze dne 13.1.2011, kdy z těchto listin vyplývá, že dne 1.9.2010 bylo zatažené počasí a přeháňky. Součástí správního spisu je také odvolání žalobce ze dne 17.1.2011, o kterém žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím;

V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 soudního řádu správního, podle kterého soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Základní zásadní žalobcovou námitkou v dané věci bylo především to, že podle jeho názoru nebylo ve správním řízení prokázáno jednoznačně a dostatečně, že se dopustil předmětného přestupku tím, že by v ruce držel telefonní přístroj. V této souvislosti žalobce poukázal na to, že technicky nebylo možné, aby policisté bez jakýchkoliv pochyb viděli, že drží v ruce telefonní přístroj především s ohledem na počasí, které bylo dne 1.9.2010, kdy se měl uvedeného přestupku dopustit. Po přezkoumání shora uvedené spisové dokumentace obsažené ve správním spisu správního orgánu I. stupně se krajský soud s touto žalobní námitkou neztotožňuje. Přestupkové jednání je zcela jednoznačně uvedeno v oznámení přestupku ze dne 1.9.2010, jakož i z úředního záznamu Policie ČR, krajského ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, územního odboru K., dopravní inspektorát ze dne 8.9.2010 i z oznámení přestupku z 8.9.2010. Pokud jde o výpovědi v rámci správního řízení slyšených svědků, lze s žalobcem souhlasit v tom, že svědkyně P. si na průběh přestupkového jednání žalobce nepamatuje, ovšem další svědek – policista Z. Ř. setrval na tom, že do automobilu žalobce bylo vidět na straně řidiče. Svědek potvrdil, že žalobce držel v levé ruce hovorové zařízení a na tomto zjištění ve své svědecké výpovědi setrval. Jak vyplývá z protokolu o výpovědi obou svědků, byly provedeny v souladu s ust. § 55 správního řádu a svědci byli řádně poučeni ve smyslu odst. 5 téhož zákonného ustanovení, tedy mimo jiné i o své povinnosti vypovídat pravdivě a nic nezamlčet a byli také poučeni o právních následcích nepravdivé nebo neúplné výpovědi. Krajský soud při hodnocení svědecké výpovědi svědka Z. Ř. se ztotožňuje s hodnocením žalovaného v tom, že na základě této svědecké výpovědi ve vztahu k uvedeným listinným důkazům, tj. oznámení přestupku a úřednímu záznamu je přestupkové jednání žalobce dostatečným způsobem prokázáno. Na tomto závěru nemůže nic měnit žalobcova námitka, že v den 1.9.2010 v době zjištění přestupku pršelo a bylo zataženo, zatímco svědek Ř. tvrdil, že do vozu svítilo slunce a telefonní přístroj tak dobře viděl. Jak totiž vyplývá z protokolu o výpovědi tohoto svědka, nic takového

zaprotokolováno nebylo, tedy není možno takové tvrzení dovodit. Na věrohodnosti svědka, pokud jde o samotné přestupkové jednání žalobce, nemůže mít vliv ani to, že si již není jist, zda jeli „služebním pomalovaným vozidlem“, resp. na detaily způsobu zastavení tohoto vozidla, neboť jde skutečně o irelevantní okolnosti ve vztahu k prokazatelnosti samotného přestupkového jednání žalobce. Nedůvodná je také žalobcova námitka, že správní orgán neprovedl všechny důkazy, který provést mohl a které navrhoval rovněž žalobce a že tedy tak neprokázal skutečný stav věci bez důvodných pochybností. Jak vyplynulo z jednotlivých protokolů o jednání před správním orgánem I. stupně, žalobce v průběhu jednání žádné důkazní návrhy neměl a potřeba provádění jiných důkazů ve správním řízení před správními orgány obou stupňů nevyvstala. Nebyla proto shledána důvodnou námitka žalobce, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné se zřetelem k ust. § 3 zák.č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, dle něhož správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Jelikož tímto rozsudkem rozhodl krajský soud ve věci samé, nezabýval se již návrhem žalobce na přiznání odkladného účinku žaloby.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžoval sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 14. listopadu 2011

JUDr. Petr Indráček
samosoudce